

ממצאים

רקע

תאריך ושעת התאונה:

06.07.2018 בשעה בין 10:30 ל-11:00 בצהריים.

האתר

עין פארה, סקטור הנזיר

סוג הפעילות

טיפוס ספורטיבי

המסלול

מסלול "הנזיר"

המשתתפים באירוע

נדב, בן 29, עבר קורס הובלה בחוץ, קורס טיפוס טראד בוואדי ראם בפברואר 2018, מטפס כשנתיים (צריך לוודא איתו) וגם מבלדר. מטפס 6b+ אונסייט (צריך לוודא איתו). המאבטח- עמיר (כותב שורות אלה), בן 37, עבר את אותו קורס הובלה שנדב עבר (אצל כרמל שגיא ושחר וקסלר) לפני כשנתיים. באופן לא קבוע לאורך העשור האחרון אך בשנתיים האחרונות מטפס בחוץ בקביעות (ספורט). מבלדר בפרפורמנס רוק. טיפס 6b אונסייט, לאחרונה ירד קצת ברמה.

המהלך החודש האחרון טיפסתי עם נדב כשלוש פעמים בבית אריה. במהלך המפגשים האלה גם גלשנו יחד, כשנדב ניהל את סדר הפעולות ווידא מבחינה בטיחותית שהכל תקין. בין היתר אבטחתי אותו על The Roof Is On Fire (6b+) וב-Freedom to climb (6b+) אותו נדב הצליח אונסייט. לאורך העבודה על המסלולים האלה הייתה בינינו תקשורת טובה, נדב עדכן אותי אין הוא רוצה שאאבטח אותו בנקודות הבעייתיות וביקשתי לקבל ממנו פידבק לאחר כל נפילה. שרר בינינו ביטחון לגבי יכולות האבטחה של כל אחד.

הגענו אל עין פארה 4 חברים ברכב של נדב. היינו אמורים לפגוש שם זוג חברים נוסף. בקיר הצפוני תום סולטן וקטיה טיפסו מספר מסלולים בסקטור Jeremiah ליד מספר מטפסים נוספים. את שני החברים הנוספים (מישה פ. ואור גולן) לא מצאנו במצוק הצפוני (הסתבר בהמשך שהם הלכו ל"מרפסת").

תיאור האירוע

פירוט התרחשות האירוע

1. בשעה 08:30 בערך הגענו לחניון התחתון של עין פארה. הנחנו ששני חברים שהגיעו קודם נמצאים בקיר הצפוני ופנינו לשם.
2. לאחר שחצינו את הפלג והגענו לקיר הצפוני הצעתי שאני ונדב נמשיך לסקטור הנזיר לעשות את מסלול "הנזירה" ו"הנזיר". תום וקטיה נשארו לטפס דירוגים קשים יותר בסקטור Jeremiah.
3. הגענו, אני ונדב, אל הנזיר אחרי הליכה קצרה. לי זו הפעם השלישית שאני מגיע אל הסקטור. לנדב זו הפעם הראשונה. התרשמנו מהמסלולים, אני הסתכלתי שוב בגייד בוק, סיפרתי לנדב על הפעם האחרונה שטיפסנו שם. נדב התחיל לעשות גוגל-מוגל והלך להתפנות. אני שואל

- אותו לאיזה כיוון להמשיך והוא מצביע על קצה החבל שקשור ליריעה ואני ממשיך בבדיקה מהנקודה בה הוא הפסיק. עשינו חימום וארגנו את הציד.
4. התחלנו ב"נזירה". שיערתי שצריך לא פחות מ-14 ראנרים (בגיד לא כתוב) ונדב היה הראשון לטפס. לקח 6 ראנרים מהסט שלו ועוד 8 משלי.
5. לפני שנדב מתחיל אני מתמקם כשערימת החבל מימיני ומעט אחורה ומוודא שאין יותר מדי חפצים במרחב.
6. אני מאבטח אותו בעזרת Black Diamond ATC Guide, החבל הוא Petzl Contact 9.8mm, 70m, שנמצא בשימוש כשנה וחצי. אני מאבטח עם משקפי אבטחה של Y&Y שמאפשרות גם הסתכלות על הסביבה בצורה נוחה יחסית. שנינו מטפסים עם קסדות, כמו תמיד.
7. נדב מתחיל בטיפוס ואנחנו מסכימים שאין יותר מדי טעם בspotting מכיוון שאין למאבטח נקודה נוחה לעמוד בה ולכן הוא לא יעיל. הוא נזכר ששכח את שק המגנזיום. אני רוצה לזרוק אליו את שלי, אבל הוא ממשיך בלי.
8. לאורך טיפוס המסלול הראשון, "הנזירה" ניהלנו תקשורת די רציפה, נדב מציין את הנקודה בה המסלול נהיה מעט יותר 6a וממשיך בקצב קבוע למעלה. אני מעודד אותו לאחר כל צעד מעט יותר טכני שהוא מצליח.
9. לקראת סוף המסלול, בקטע מעט מסובך יותר נדב לוקח את הזמן ושוקל איך להמשיך. הוא ממשיך ומסיים אונסייט.
10. אני מוריד אותו למטה, ובאמצע הדרך הוא מוודא איתי שוב שהחבל מספיק ארוך ושאים לב באיזה שלב סימון האמצע עובר. כאמור, החבל הוא חבל 70 ווידאנו שהוא קשור ליריעה.
11. נדב מסכם איך היה לו ומתלונן קצת על הנעליים, שהשמאלית שבהם כבר עם חור בקצה. הוא גם מציין שהוא מנסה לטפס בצורה שקולה, לא להתקדם בכוח לפני שהוא מבין איך לפתור את הבעיה שלפניו.
12. אני מתחיל ולאורך רוב הטיפוס מנהל עם נדב שיחות קצרות, גם על המסלול וגם על נושאים כלליים. הוא מעודד אותי לאורך המסלול.
13. אני מסיים אונסייט, מנקה את התחנה והוא מוריד אותי לפי הקצב שאני מכתוב. שנינו מסכימים שזהו מסלול קל ונחמד.
14. לאחר שאני מסיים אני מסתכל בטלפון לראות אם החברים האחרים יצרו קשר.
15. אני מציע לנדב למדוד את זוג הנעליים שלי, לראות אם הם נוחות לו, כדי שיוכל לטפס איתן. מכיוון שהן קטנות הוא מחליט לטפס אם הזוג שלו, למרות שהוא לא כל כך נוח ונדבק פחות טוב לסלע. הוא מציין שזה דווקא סבבה שאפשר לטפס בכיף, בלי לחץ להספיק יותר מדי, אבל מעט מתבאס על הנעליים.
16. "הנזיר" ארוך יותר ונדב לוקח עוד שני ראנרים מהסט שלי וממשיך עם הסט מהטיפוס הקודם.
17. אני מספר לנדב על הפעם הקודמת והיחידה שטיפסתי את הנזיר, איך שהמסלול עצמו מזכיר את הנזירה, רק שבסופו נמצא הקרוקס. ציינתי שכשהגעתי אל הקרוקס כבר הייתי עייף והצעד הנדרש מאוד הפחיד אותי, בגלל המהלך והרנאאוט שיש שם. לכן לקחתי טייק ולא סגרתי אותו אונסייט.

18. נדב מוודא שהטבעת שלי נעולה, החבל זורם בכיוון הנכון דרך האביזר חיכוך, ואני מוודא שהוא נקשר כמו שצריך (קשר 8 כפול) וקסדה על הראש.
19. ביציאה כמו תמיד, חילופי משפטים On belay, Belayer's on ו climbing, climb on
20. נדב מתחיל את המסלול מאותה הנקודה של הנזירה (שני המסלולים חולקים 2 בולטים ראשונים) ושוב אנחנו מסכמים שאני לא עושה לו ספוט.
21. גם אל המסלול הזה נדב יצא ללא שק מגנזיום.
22. נדב מתחיל את הטרורס ימינה אל הבולט השלישי, בולט כימי, וממנו מתחיל בטיפוס למעלה. הוא מתקדם בקצב קבוע, בלי יותר מדי קושי. אנחנו מדברים פחות מאשר במסלול הקודם.
23. בשלב מסוים, יחסית בתחילת המסלול, נדב אומר לי שהוא מרגיש rope drag ואני רואה שהחבל מעט מתחכך בסלע באזור של הטרורס בהתחלה. אני מנער קצת את החבל והוא משתחרר. אני חושב אם כדאי להחליף אותו בראנר ארוך יותר כשאני אטפס.
24. אני מסתכל מדי פעם על הסביבה, מבחין בצל מימין שהולך ומצטמצם, חושב אם אני אספיק לטפס בצל. אני מחזיר מבט אל החבל לפני ומוודא שנשאר שם "חיוך" ושהוא לא רפוי מדי או מתוח. אני מסדר את המשקפיים כדי לא לכופף את הצוואר יותר מדי, צועד מעט במקום ומעביר משקל מרגל לרגל.
25. לאורך המסלול כולו יד ימין לא יורדת מהחבל.
26. בשלב מסוים נדב מבקש שאקח טייק. אח"כ הוא מבקש ממני לעזור לו לקצר טווח חבל אל הבולט, מרים את עצמו, ואני צועד לאחור כדי לקצר חבל, במקום למשוך את החבל במצב עמידה. אני זוכר שקצת הופתעתי שביקש טייק, כי לא ציפיתי שהוא יתקשה בשלב הזה.
27. אני שם לב שהרוח מפסיקה ונהיה מעט חם יותר. אני משנה מדי פעם תנוחת עמידה, מעביר משקל בין הרגליים.
28. נדב מבקש בטא לקרוקס, אני אומר שאני לא זוכר בדיוק אבל מכווין אותו לאחיזת אנדר שנמצאת משמאל לחריץ העמוק שנמשך באלכסון שמאלה למעלה. הוא לא רואה את התחנה ושואל אם היא נמצאת ישר למעלה. אני אומר לו שאני לא זוכר ושינסה להתקדם משמאל, אבל כנראה שהיא ישר מעליו.
29. הוא מנסה ניסיון אחד וככל הנראה חוזר לטייק. אני לא זוכר אם הוא נעמד שם או שלקח טייק.
30. נדב מנסה שוב, עושה רושם שהוא מתחייב, הוא מעלה את רגל שמאל (אם אני זוכר נכון) ומניח אותה על מה שנראה כמו אחיזת רגל נוחה. אני מעודד אותו.
31. בשלב הזה אני לא זוכר שראיתי אותו. החבל נמצא עדיין במצב דומה של "חיוך".
32. נדב צועק "נופל". אני זוכר שלא הבטתי למעלה אליו בזמן הנפילה, שברתי את החבל על האביזר, וצעדתי צעד אחד לאחור. הנפילה הרגישה לי מאוד ארוכה. לקח הרבה זמן עד שהמשקל של נדב הורגש על החבל. וגם אז, המשיכה לא הייתה חזקה.
33. עם תחושת המשיכה שמגיעה בסוף נפילה נדב מיד התחיל לצעוק. "עמיר, תוריד אותי, תוריד אותי. נקעתי את הרגל, שברתי את הרגל, הצילו, הצילו". למרות הטראומה נדב מבקש שאוריד אותו לאט.
34. אני מוריד אותו כשרגליו פונות מזרחה וצדו השמאלי לכיוון המצוק. אני מבחין בעיוות המשמעותי באזור הקרסול שלו. נדב ממשיך לצעוק בכאב "הצילו, אמבולנס, חילוץ".

35. נדב מגיע לרצפה ישר למצב של שכיבה. הוא צועק אלי שארוץ לקרוא לפקחים. אני מבחין בעיוות שמעל לנעל שמאל, בשינוי הצורה הלא הגיוני של כף הרגל. יש מעט דם בצד הפנימי של הקרסול.

36. אני מתנתק מהחבל, מוריד את הקסדה, משאיר את ה-ATC על הרצפה. מתחיל לנוע לעבר החניון התחתון אבל אחרי כמה צעדים חוזר, לוקח את הטלפון שלי מהתיק ומביא לנדב את בקבוק המים שלו.

37. אני נע במהירות שהשטח מאפשר כשאני נעול בסנדלים, טועה לרגע בדרך וחוזר מעט כדי לעקוף מדרגה גבוהה. אני מגיע אל Jeremiah ובקצה המערבי שלו אני רואה את תום וקטיה ואומר להם יחסית בטון רגוע שנדב נקע או שבר את הרגל ושיעלו אליו עכשיו.

38. אני עובר ליד קבוצת מטפסים נוספת ומספר להם על התאונה. הם שואלים אם צריך עזרה ואני מבקש שכמה מהם יעלו אל סקטור הנזיר ומברר אם יש שם חובש.

39. אני חוצה את הפלג ורץ אל הקבלה של האתר. על המרפסת עומדת פקחית צעירה (אלמוג) ומבינה שמהו לא בסדר. היא שואלת אותי מה קרה ואני מספר לה על התאונה, מבקש שתארגן אלונקה, שתזמין חילוץ ואמבולנס ושתבוא איתי חזרה אל הסקטור. היא מיד יוצרת קשר עם הפקח הראשי (לא זוכר את שמו). היא נותנת לי מנשא מים עם בקבוק ואומרת לי לחזור ושהיא תצטרף עם הפקח הראשי כשהוא יגיע.

40. אני רץ חזרה אל "הנזיר" וכשאני מגיע קטיה ותום יושבים ליד נדב, משקים אותו מים. החבל כבר משוחרר מהרתמה שלו. שני מטפסים נוספים נמצאים שם, אחד מהם מדבר בטלפון. אני חושב שהוא מזעיק יחידת חילוץ או אמבולנס, אבל לא בטוח.

41. נדב נאנק בכאב, הוא חיוור. אני מבחין במשהו לבן מבצבץ מהפצע הקטן על העקב שלו. מיד אני חושב שזה שבר עצם, אבל מבחין שזו אבן קטנה שנדבקה לדם. כמו שצינתי היה פצע בחלקו הפנימי של הקרסול, והכף רגל עצמה נטתה החוצה ושמאלה. מישוה שואל אם יש למישוה אקמול או אופטלגין, משהו שיקל על הכאב. אני פותח את ערכת העזרה הראשונה הקטנה שלי וחוזר מכמה פלסטרים, יוד, אלכוהול וסכין אין דבר שיכול לעזור.

42. כעבור כחמש דקות, אולי 15 דקות לאחר שיצאתי להזעיק עזרה, הפקח והפקחית מגיעים עם תיק עזרה ראשונה. הם ניגשים אל נדב. הפקח מציג את עצמו ומביט ברגל שמאל. הוא קורא בקשר, מציין שמדובר בשבר פתוח ומבקש שיקראו לאמבולנס.

43. נדב מבקש משככי כאבים, אבל בתיק העזרה הראשונה אין דבר שיכול לעזור. הוא חוזר ושואל מתי מגיע החילוץ ואם הם יביאו משככי כאבים. הפקח שואל אותי על פרטי האירוע ואני מספר לו בקצרה.

44. בועז סגיר מגיע גם הוא עם מטפס נוסף, מביט באזור הפגוע ומנחש שמדובר בשבר. הוא מציין שהוא חובש וחוג"ד ומבקש לטפל בנדב. הפקח אומר בטון סמכותי את שמו ואומר שהוא מנהל האירוע ושכל מה שמתרחש הוא תחת אחריותו. הוא מורה לנו לא להזיז את נדב. אנחנו מורידים לו את נעל ימין. בהתחלה חשבנו שמישהו חלץ לו את נעל שמאל כי היא נראית כאילו היא תלויה על האצבעות כשהעקב משוחרר. מסתבר שהעיוות הקשה בצורה גרם לנעל להיראות כך. הוא עדיין נועל אותה.

45. נדב שוכב במדרון מתון, אבל עדיין מרגיש שהוא מחליק ושהדבר לוחץ ומכאיב לו ברגל הפגועה. בועז מבקש להזיז אותו בזהירות לתנוחה מאוזנת יותר על משטח ישר. הפקח מורה לו לא לגעת בנדב. מהר מאוד הטונים נעשים חזקים. הפקח מבהיר שהזירה באחריותו ושאינ

לגעת או להזיז את נדב. בועז מצדו מסביר בתקיפות שגם לו כחובש יש אחריות שהוא מחויב לפעול לפיה. הוויכוח נמשך, ממש מעל נדב.

46. ראשון המחלצים הוא אדם שגר בקרבת מקום, אם אני זוכר נכון קוראים לו עוזי. הוא ניגש אל נדב ומדובב אותו ברוגע. נדב מבקש משככי כאבים אבל אין לו. הוא מסביר שרק פרמדיק רשאי לתת לו משככים. בינתיים הפקח והפקחית מתרחקים ומדברים בצד.

47. לאחר שהם חוזרים הוא מאפשר לבועז לנסות לעזור. בועז מבקש מספריים מהחובש ומתחיל לגזור לנדב את הנעל השמאלית, מנסה להכאיב לו כמה שפחות.

48. תום וקטיה יושבים בין בתי השחי של נדב ככה שהוא לא ימשיך להחליק ושהלחץ ירד מהרגל. אני מחזיק לו את רגל ימין.

49. שני חיילים מגיעים, אולי לפני שהמחלץ הראשון הגיע, אני לא בטוח. יכול להיות שהם או מישוהו אחר הביא קרש נשיאה. עם הזמן מגיעים אנשים נוספים מצוות החילוץ ולבסוף מגיע גם הפרמדיק, קפח שמו.

50. מעבירים את נדב אל הקרש ומניחים אותו בצל המצוק. הפרמדיק נותן לו סוכריית מורפיום, מחבר לו עירוי, בודקים לו את הדופק, מקבעים לו את כפות הרגליים אל הקרש עם ניילון נצמד לקראת נשיאה.

51. בינתיים מישוהו מביא אלונקת טיטניום גדולה. הפרמדיק מציין שלנדב יש דופק נמוך ולכן ממתינים עם הפינוי. בשלב מסוים מישוהו מתזמן את הזמן מהפגיעה עד לאותה נקודת זמן כ-40 דקות.

52. קצת אחרי זה המחלצים מתחילים לבצע את הפינוי. תום וקטיה מבקשים ממני לרכז את הציוד והם נשארים לנקות את המסלול אחרינו. אני לוקח את הארנק של נדב ושם בתיק שלי.

53. הפינוי בתוואי הלא ברור לוקח כרבע שעה. בדרך אבנים מתדרדרות אל כיוון הבריכות למטה והמחלצים והפקחים צועקים לאנשים למטה לפנות את השטח.

54. מגיעים אל החניון התחתון, אני מתקשר אל החברה של נדב ומספר לה על התאונה. מכניסים את נדב לאמבולנס, אני מתיישב מקדימה ואנחנו נוסעים אל הדסה הר הצופים.

55. אני מלווה את נדב במיון. הוא סובל נורא אבל מדבר הרבה. הוא אומר שהוא לא זוכר מה קרה בדיקן. אני שואל אם הוא נחת על מדף והוא אומר שלא. הוא אומר שהוא התאמץ מאוד בגלל הנעליים שהפריעו לו. שאל הקרוקס הוא הגיע כבר עייף מאוד.

פרטים נוספים רלבנטיים

- מזג האוויר במהלך המסלול הראשון היה נעים מאוד. נשבה רוח והעמידה ובצל הייתה טמפרטורה אידיאלית. במהלך הטיפוס על המסלול השני הרוח הפסיקה ונהיה מעט חם יותר.

- הסביבה בעמדת האבטחה הייתה גם היא טובה. משטח סלע מוצק, עם מעט מדרגות קטנות

והרבה מרחב לנוע. התיקים שלנו היו קרובים אבל לא עמדו בדרך כמכשול.

- אני חושב שלאף אחד מאתנו אין טלפונים של יחידות החילוץ באזורים השונים בארץ. לי

לפחות אין.

- אני זוכר מהפעם היחידה שטיפסתי את המסלול הזה שיש runout משמעותי בקטע שלפני התחנה. בעז סגיר, שהגיע בהמשך לזירה ציין שהמסלול הזה ידוע כאחד עם סיום בעייתי.

מסקנות

- בסוף המסלול קיים ראנאאוט משמעותי, דווקא בקרוקס, בנקודה הבעייתית ביותר כאשר המטפס עיף. דווקא בנקודה כזו הקטנה של הרנאאוט ע"י הוספת בולט יכולה להקטין את הסיכון של נפילה ארוכה מדי.
- אני רוצה להגיד שתקשורת מילולית רצופה במהלך הקטעים היותר בעייתיים של המסלול היא הכרחית. למרות שאני עצמי מעדיף בקטעים האלו על הקיר שקט וריכוז.
- אני מתקשה לשים את הצבע בדיוק על הנקודה, על פעולה לא נכונה, מצידי או מצד נדב, שנעשתה שאפשרה את ההתרחשות של התאונה הזו. הייתי רוצה למצות משני התחקירים את הסיבה האפשרית שהובילה לתאונה.
- די מזעזעת אותי העובדה שדבר כזה יכול להתרחש בלי סיבה ברורה וישירה.

המלצות/לקחים

- להמליץ ולהפיץ רשימת מוקדי הצלה וחילוץ אזוריים של רחבי הארץ.
- לתרגל ולרענן אבטחה דינאמית ותרגולי נפילות.
- מטפסים צריכים לשים
- לא כל התאונות המתרחשות בשטח מדווחות או מתוחקרות. נוצרת אצל אנשים חרושת של שמועות, דעות ותפיסות שלא דווקא יושבות עם מה שהתרחש. חשוב להתעקש ולפתח תרבות של הפצת תחקירים, חלוקה בידע ובניסיון כדי לשרש תפיסות שגויות ולהשריש תפיסות נכונות בכל הנוגע לאבטחה, נפילות ובטיחות כללית.